

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΣΑΒΒΑΤΟ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2018
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΕΚΘΕΣΗ Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ

A. ΚΕΙΜΕΝΟ
Η σύγκρουση των δύο γενεών

Η εφηβική ηλικία είναι η ηλικία της κρίσης, των συγκρούσεων και των προβλημάτων εξαιτίας των ψυχοσωματικών αλλαγών και των κοινωνικών απαιτήσεων, χωρίς όμως να υπάρχει η παράλληλη παροχή εκ μέρους της κοινωνίας της κατάλληλης βοήθειας για την ομαλή ένταξη των εφήβων στην κοινωνία. Ας έχουμε υπόψη μας ότι οι συγκρούσεις του εφήβου με τους ενηλίκους είναι εκδήλωση ψυχικής υγείας, θετικής εμπειρίας και δείγμα φυσικής ανέλιξής του προς την ωριμότητα και φυσικής διαδικασίας που οδηγεί στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Αυτές όμως είναι ευτυχώς **παροδικές** και γι' αυτό πρέπει να ανησυχούμε γι' αυτές μόνον όταν είναι διαρκείς και εκδηλώνονται προς όλες τις κατευθύνσεις. Ως εκ τούτου υπάρχει περίπτωση ο έφηβος, που ζητά ανεξαρτησία στη δράση του, αν οι γονείς του την αρνηθούν, να φτάσει να φύγει ακόμα και από το σπίτι του.

Στις περιπτώσεις των συγκρούσεων η σωστή αντιμετώπιση των εφήβων είναι να τους ακούει κανείς με προσοχή και χωρίς διακοπή ως το τέλος. Κατόπιν, αντί να υπογραμμίζουμε τα λάθη τους, να τους κριτικάρουμε, να απορρίπτουμε τη γνώμη τους και να **φιλονικούμε** μαζί τους, είναι ανάγκη να συζητούμε μαζί τους τα θέματα και τις απόψεις τους με ηρεμία, με ησυχία, με σεβασμό, σοβαρότητα και σαν ίσοι προς ίσους. Ύστερα θα διατυπώνουμε τις δικές μας απόψεις με ηρεμία και χωρίς να απευθυνόμαστε προς αυτούς σαν να είναι κατώτεροί μας και μικρά παιδιά, γιατί τότε θα αρχίσουν να σκέπτονται και να δέχονται τις συμβουλές μας, τις σκέψεις μας και τις αξίες μας. Αντίθετα όμως, αν απομακρυνθούν οι νέοι από τους γονείς τους και από άλλα αξιοσέβαστα πρόσωπα και απορρίψουν τις γνώμες και τις αξίες τους, τότε υπάρχει κίνδυνος να παρασυρθούν από τις ιδέες άλλων, που μπορεί να τους βλάψουν. Επίσης, αποτελεί σφάλμα των γονέων και μάλιστα ολέθριο να μη συγχωρούν τα παιδιά τους για τα σφάλματά τους. Αλλά και αυτοί οι ίδιοι, όταν σφάλλουν, δεν πρέπει να διστάζουν να ζητούν συγγνώμη από τα παιδιά τους, γιατί έτσι θα τα συνηθίσουν και αυτά να συγχωρούν τους άλλους και να τους ζητούν συγγνώμη. Συνεπώς, με τον τρόπο αυτό **απαλλάσσονται** από τα αισθήματα ενοχής και μνησικακίας και χαίρονται τη ζωή.

Επιπλέον, οι νέοι κατά κανόνα δεν ανέχονται την πολλή ηθικολογία, την ηθική του συμβιβασμού και την πολιτική σκοπιμότητα και επιθυμούν την ευθύτητα, την τιμιότητα και τη δικαιοσύνη σε απόλυτο βαθμό. Ζητούν από τους μεγάλους για το ποιο είναι το σωστό έμπρακτα παραδείγματα και όχι λόγια. Διαφορετικά όχι μόνο τους μιμούνται,

ΤΕΛΟΣ 1ΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ

αλλά και τους **υπερθεματίζουν** στην **ανάρμοστη** συμπεριφορά. Είναι και σήμερα πολύ επίκαιρα τα λόγια του Ρώσου επαναστάτη του 19^{ου} αιώνα Herten εκ μέρους των τότε νέων προς τους ενήλικους. «Ήσασταν υποκριτές. Θα είμαστε κυνικοί. Μιλούσατε σαν ηθικολόγοι. Θα μιλούμε χωρίς ηθική. Ήσασταν ευγενείς προς τους ανωτέρους σας, αγενείς προς τους κατωτέρους. Θα είμαστε αγενείς προς όλους».

Η ορθή και αποτελεσματική αντιμετώπιση των εφηβικών συγκρούσεων επιτυγχάνεται με τη βαθιά κατανόηση των εφήβων από τους ενήλικους και ιδιαίτερα από τους γονείς και τους εκπαιδευτικούς τους. Οι έφηβοι αισθάνονται βαθιά την ανάγκη της επιτυχίας, της ασφάλειας, της αγάπης, της αναγνώρισης και της κατανόησης από τους άλλους. Και κατανόηση σημαίνει να ξεπεράσουν, αρχικά, οι ενήλικοι τον εγωισμό τους και να συνειδητοποιήσουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι έφηβοι εξαιτίας τους και εξαιτίας των ιδιαίτερων οικογενειακών συνθηκών και του κοινωνικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ζουν. Κατανόηση σημαίνει, επίσης, να τους αναγνωρίσουν ως αυτόνομες προσωπικότητες με τη δική τους ιδιομορφία και να τους αντιμετωπίσουν με όλες τις πιθανές ανάγκες τους και με τις αδυναμίες τους. Έτσι, λοιπόν, αποκτώνται η εκτίμηση, η εμπιστοσύνη και η αγάπη των εφήβων, τα οποία διώχνουν την αποξένωση και την ψυχρότητα και τους κάνουν να ανοίξουν την καρδιά τους και να φιλοτιμηθούν, για να δεχτούν τη βοήθεια των ενήλικων.

Β. Κ. Αναστασιάδης, Ψυχοπαιδαγωγική της εφηβικής ηλικίας, Αθήνα, 1998

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Πώς βλέπει ο συγγραφέας του κειμένου τις συγκρούσεις μεταξύ εφήβων και ενήλικων;

Μονάδες 10

2. Να παρουσιάσετε τη δομή της τελευταίας παραγράφου του κειμένου και να δώσετε έναν πλαγιότιτλο.

Μονάδες 10

3. Με ποιες διαρθρωτικές λέξεις γίνεται η σύνδεση των περιόδων στη δεύτερη παράγραφο και τί δηλώνουν οι λέξεις αυτές;

Μονάδες 10

4. Για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις του κειμένου να γράψετε μια συνώνυμη:

παροδικές, φιλονικούν, υπερθεματίζουν, ανάρμοστη, εκτίμηση

Μονάδες 10

5. **απορρίπτω, συγγνώμη, ανέχομαι, κατανόηση, περιβάλλον:** Να αναλύσετε τις λέξεις στα συνθετικά τους και από το δεύτερο συνθετικό της κάθε λέξης να σχηματίσετε μια δική σας (απλή ή σύνθετη) λέξη.

Μονάδες 10

Γ. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΛΟΓΟΥ

Συχνά οι νέοι παραπονιούνται για τον κόσμο που κληρονόμησαν από τους μεγάλους, ενώ η ώριμη γενιά θεωρεί τους νέους αγάριστους. Σε ποιες αιτίες αποδίδετε τη διάσταση των γενεών και πώς πιστεύετε ότι μπορούμε να υπερκεράσουμε τα προβλήματα και να γεφυρώσουμε το χάσμα; Υποθέστε ότι εκφωνείτε ομιλία στην ολομέλεια της Βουλής των Εφήβων (400 – 500 λέξεις).

Μονάδες 50

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!